

G. ISTVÁN LÁSZLÓ

Farkas bujkál

*Farkas bujkál a lábam körül.
Nem lehet észrevenni. Aki elfelejt,
azt megharapja. Minden hiányzó
emléknyom ottmarad, mint farkas
marta seb a világban. Nem győzzük
óvni. Már több a géz, mint a levegő,
nem győzzük beszívni. Tüdővízzel
itatódik át a géyszövet. Eddig csak
a felsíróknak volt újszülött emlékebe,
most seb és lucsok az öregember
lélegzése is. Az utolsó épp olyan,
mint az első. Farkas bujkál a lábak körül.
Nem lehet észrevenni.
Aki bármit elfelejt, azt megharapja.*

Fogvatartott anyag

*Két, egymás röptét zavaró
denevér sehonnan nem figyelhető
meg. Kívülről ornamentika,
a naplementét díszíti csak a sötét
szárnyverdesés vonalrajza.
Belülről kényszer, ösztönkésztetés –
az ultrahanghullámok torzítva
érnek vissza: útban van a másik, de csak
akadály, nem valódi. Közvetlen közelről a
bőrlebernyegek izommunkája, esti
tánc, állattesteket hajtó kettős erő. Távolról
megkülönböztethetetlen a lebulló
levelektől, miket fel-felkap a szél.
Ha az anyag nem lenne fogva tartva,
az egész füstté válna.*